

Ωδή θ' Ἑχος πλ. δ'

Μυ- στι- κῶς εἰ Θε- ο- τό- κε Πα- ρά-δει-σος

α- γε- ωρ- γή- τως βλα-στή-σα-σα Χρι-στόν

υφ' οὐ τό τοῦ Σταυ-ροῦ ζω- η- φό-ο-ρον εν γή

πε- φυ-του- ουρ-γη-ται δέν-δρον

Δι- ὁ νῦν υ- ψου- μέ-νου

προσ- κυ- νού-ουν-τες αυ-τόν σέ με-γα- λύ- νο-ο-μεν

Ὡδή θ'. Καταβασία

Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὕφ' οὗ τό τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ
νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σέ μεγαλύνομεν.

Theotokos, you are mystical Paradise, * for without husbandry you have
blossomed Christ, * by Whom the very life-bearing tree of the Cross in
the earth has been planted. * As it is now exalted, * we adore Him
thereby and you we magnify